

[[Landbrugsministeren.]

kunne ikke tiltræde den foreslåede nedsættelse af antallet af udvalgsmedlemmer og navnlig ikke, at arbejdernes repræsentant gled ud. Det ærede medlem var jo lige ved at lægge det op til, at det var sådan et storbondesynspunkt, som fandt udtryk i dette lovforslag, og at tanken var at ramme arbejderne. Jeg vil gerne fralægge mig en sådan betragtning med hensyn til min indstilling i dette forhold som noget, der slet ingen steder hører hjemme. En anden sag er, at jeg håber, når vi kommer til at behandle sagen i udvalg, at kunne overbevise det ærede medlem om det forstandige i at nedsætte antallet af medlemmer fra 6 til 3 og derved spare 50 000 kr. om året. Det vil efter min bedste overbevisning ingen reel betydning have for selve lovforslagets hensigt og mening. Men vi kan forhandle om sagerne og se, hvordan udviklingen bliver. Jeg glæder mig over, at det ærede medlem iøvrigt gav sin tilslutning til lovforslaget.

Til det ærede medlem hr. Tesdorpf vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning. Det ærede medlem gik ud fra, at jeg kunne tænke mig at undvære det sagkyndige medlem af udvalget. Jeg må sige, at det kan jeg aldeles ikke tænke mig. Det sagkyndige medlem i disse udvalg, enten der nu er 3 eller 6 medlemmer, er efter min opfattelse den vigtigste faktor i hele udvalget, og vi kan udmærket indrette det sådan, at der aldrig bliver tale om, at han glider ud. Der kan i overgangsperioden komme nogen vanskelighed med hensyn til besættelse af formandsstillingen, men det har vi talt om i departementet, og vi er enige om, at det kan vi nok finde ud af.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard gav i en slutningsbemærkning udtryk for, at han var tilhænger af lovforslaget og ville medvirke til dets gennemførelse. Det havde jeg i virkeligheden hele tiden under det ærede medlems tale indtryk af. Jeg tror, vi vil kunne tale os tilrette om dette lovforslag, sådan at det radikale venstre vil føle sig fuldtud tilfreds med det.

Men det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger, som interesserede mig. Jeg forstod, at han og hans parti ville støtte os i de bestræbelser, vi står midt i og navnlig overfor i henseende til at bringe vor økonomi i orden. Når jeg nu lagde mit politiske øre til det ærede medlems udtalelser, må jeg sige, at de glædede mig meget, og jeg håber, at det tilsagn, der lå deri, i fremtiden vil lade sig indfri gennem det samarbejde, som det ærede medlems tale var udtryk for at partiet var villigt til.

Jeg er naturligvis villig til i udvalget at

drøfte de spørgsmål, det ærede medlem hr. Heick pegede på. Det er meget muligt, at det kan være rigtigt at foretage nogle rettelser på det rent saglige område, og det vil vi forhåbentlig i al fordragelighed kunne nå til forståelse om.

Jeg kan ende, som jeg begyndte, med at takke de ærede ordførere for tilsagnet om en velvillig behandling i udvalget.

Carl Petersen: Den højtærede minister gav udtryk for en vis forbavselse over, at jeg ikke helt og fuldt var gået ind for en nedsættelse af tilskuddet fra 50 pct. til 33 pct. Der er ikke noget at være forbavset over, højtærede minister. Når jeg og mit parti har den opfattelse, at man altid skal lægge sin politik tilrette på en sådan måde, at der er fuld beskæftigelse, således at disse mennesker kan komme til at udføre et samfundsnyttigt arbejde i stedet for at gå arbejdsløse, så er det ikke så mærkeligt, at jeg giver udtryk for en vis betænkelighed, når man vil forringe de muligheder, man før har haft på dette meget samfundsnyttige område. Derfor sagde jeg også i mit første indlæg, at hvis ministeren er af den opfattelse, at der kan fremskaffes det samme kvantum arbejde, afpasset efter den arbejdsløshed, der er derude, er der ingen, der kan have noget imod, at man reducerer tilskuddet, idet landbrugets indtjening, som jeg også gjorde opmærksom på, for tiden er sådan, at det udmærket selv skulle kunne ofre disse beløb. Men når jeg har mine betænkeligheder, er grunden først og fremmest den, at jeg var med til i 1933 i arbejdsledselsrådet at forme denne lovgivning og har kunnet følge hele udviklingen. Jeg ved, hvilken nytte lovgivningen har gjort, og jeg ved, at vi een gang før har ændret tilskudsreglerne, og det var først, da tilskuddet kom op på 50 pct., at man kom rigtig i gang med arbejdet og fik afvandet de store arealer. Derfor er jeg betænkelig, når man nu igen vil gå ned til 33 pct. Man kunne måske mene, at landmændenes mentalitet havde ændret sig — og det har man jo lov til at håbe —, men når man har den opfattelse, at der er tusinder hektar, der ligger hen i vandlidende tilstand og kun giver meget ringe udbytte i forhold til, hvad de kunne give, hvis det var sund jord, må man have lov at spørge: Hvorfor har landbrugerne ikke allerede nu sat arbejdet i gang? Jeg vil gerne have, at ministeren skal forstå grunden til de betænkeligheder, jeg har i så henseende.

Så er der de små arbejder. Ja, det er muligt, der er et misforhold. Jeg har ikke